

Szerkesztési iroda:

Főtér takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová e lap szemléi részét illető közlemények intézendők. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája
főtér 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . 12 frt 40 kr	Egész évre . 15 frt 60 kr
Fél évre . 6 „ 20 „	Fél évre . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 3 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujr számított. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujr.

Országgyűlési tudósítás.

(Felsőházi ülés, decz. 19-én.)

Elnök b. Sennyei Pál tárnokmester megnyitván az ülést, Tóth Vilmos alsóházi jegyző átnyújtotta a képviselőháznak a császárné születésnapjára üdvözlését illető határozatát. Az ülés gr. Szapáry Antal indítványára elhatározta a csatlakozást a képviselőház küldöttségéhez, egyúttal megválasztották a küldöttség tagjait. A küldöttséget b. Sennyei vezeti.

Ezután felolvastatták a képviselőház felirata.

Báró Wenckheim Béla. Hogy a k. k. leirat nem gyakorolt kedvező hatást, az — szónok szerint — bizonyos, de oly elvi elismeréseket tartalmaz, melyek eddig contestálva nem voltak, és a melyek zsbasztól hatottak a nemzet s a korona közötti kibékülésre. Az utolsó k. k. leirat elismeri elvileg az 1848-ki törvényeket, anélkül, hogy a nemzet valamit áldozott volna, de miután az alkotmány hatályon kívül van, azon fejedelmi szavak állíthatják csak vissza a nemzet és a trón közötti bizalmat, a melyek az alkotmányt teljesen helyreállítják; — a nemzet jogérzeténél fogva semmi más leirat nem vezet célhoz, azaz kibékülésre. — A lefolyt katastróphák a bizalmatlanságot növelő ténnyé szorítanak, a nemzet jogérzetével takarékoskodni kell. E jogérzet egykor veszélyes irányt vőn, de a királynak sikerült a lazulásnak indult bizalmat megszilárdítani, miből a tractatusok szükségse fejlődött ki, a mely nem hírlapi cikkek által csináltatott, nem octroyáltatott, hanem önként merült fel. Szónok szerint csak a felelős miniszterium kinevezetése orvosolhatja a bajt, és minél tovább halasztatik az elvi ígéretek beváltása, annál nehezebb lesz kielégíteni a követelményeket. Nekünk szólnunk és határozunk kell, nyíltan, őszinteséggel, még ha balmagyarázatokra adnánk is ezáltal alkalmat. (Helyes.) Nem áll jogunkban tractatusokba bocsátkozni, míg az alkotmány helyreállítása nincs, — ha ez megtörtént, akkor oly kiegyezkedést kell létrehozunk, a mely a birodalmat megszilárdítja, és a Felsőháznak teljes nyugalmat biztosítson. Azonban hogy ezt mindeddig még nem éltük meg, hogy az alkotmány még nincs visszaállítva, annak oka nem az akarathány, mint inkább a felmerülő aggodalmak, melyeket részben a Lajthán tül népek okoztak. A képviselőház napirenden levő válaszfelirata, melynek elvi már közös feliratainkban kijelentettek, a nemzet jogos kívánalmait tolmácsolja, azt tehát egész terjedelmében magamévá teszem.

Szónok ezután felolvassa és írásban nyújtja be rövid indítványát, melynek értelme oda megy ki, hogy a főrendi tábla elfogadja a képviselőház válaszfeliratait, és ezt a szokásos stularis változtatások eszközésbevétele végett ugyanahhoz visszaküldi. (Helyeslés.)

Gróf Cziráky János nem osztja a fölirat nézetét. Rendkívüli körülmények közt el kell térni a rideg jogfolytonosságtól. Bele nem egyezhetik abba, hogy a felelős miniszterium minden előleges megállapodás és feltétel nélkül neveztesék ki. A föliratot sem tartalmára, sem módorára nézve nem pártolhatja. — Gróf Zichy Henrik, gróf Szécheny Antal, Jekelfalussy Vincze püspök, gróf Schmidegg Gusztav nem pártolják a föliratot, a többi szónok mellette nyilatkozott. Erre a többség szavazást kíván. A többi följegyzett szónok elállván a szótól, a vita befejezett s elnök b. Sennyei Pál tárnokmester szólott a kormány álláspontjáról.

B. Sennyei Pál: A kormány a szabad szónak és a véleményszabadságnak szabad folyást engedett, s e tekintetben korlátokat nem vetett. Nem tagadja, hogy a nagy többség kívánja az alkotmány helyreállítását. Ohajtja, hogy az ellentétek kiegyenlítése surlódás nélkül történhessék meg, de a kételyek e tekintetben alaposak. Kimondja, hogy a felsőház szilárdan el van határozva a magyar alkotmányt helyreállítani. De a kormány azt akarja, hogy a veszélyek többé vissza ne kerüljenek, s hogy a miniszterium kinevezése ne csak kísérlet legyen, hanem kiindulási pontul szolgáljon.

Átlátja, hogy a jogot mereven kell követelni akkor, midőn az tagadtatik, de midőn az elismertetik és végrehajtása nemcsak ígértetik, de fogadtatik is, akkor azt hiszi, hogy valamint a magánéletben, úgy a politikában is, a jog terén való engedmény a jogot nem gyengíti, hanem szilárdítja.

Nyilatkozik azon pontokra nézve, melyek a leiratban foglaltatnak.

Érdekeink az Ausztriával való törvényes szövetezésre utalnak. Ki kell azonban szabni a határvonalat, melyen túl e szövetezés tökéletes egybeolvadással és önállásunk megszűntetésével lenne ugyanazonos.

Alkotmányunk garantiaját ma abban találja, hogy befolyást gyakoroljunk azon ügyekre, melyek közösen érdekelnek; érvényesíteni kell a bennünket megillető sulyt mindenben, melyek a birodalom nagyhatalmi állását érdeklik. A második garancia az, hogy tegyünk le azon aggodalomról, mintha önállóságunkat veszélyeztetnők, ha e politikát követjük.

A hadügyi és vámügyi jogokat illetően, nem azok elvételéről, hanem a jogkör kiterjesztéséről van szó, hogy ne mások rendelkezzenek jogaink felett, hanem mi s zövegségeinkkel együtt intézünk azon jo-

gokról és kérdésünkről, melyeket magunk is közöseknek ismerünk el.

A kezdeményezést a fejedelem Magyarországnak adta, s Magyarország bölcsességétől függ megvetni az alapot, mely körül a többi vélemények kiegyezkedjenek és egybeolvadjanak. Hogy azonban országunk legyen a sulypont, ennek egy a feltétele, t. i. hogy a közösség elvét tartózkodás nélkül és azon határokig fogadjuk el, a melyek ezen közösség szempontjából nélkülözhetlenek.

Végül a jelen magyar kormányférfiakat illetően mond néhány szót. Ohajtják ők a kibontakozást a haza üdvére, s csak azon egy ambitio vezeti őket, hogy szerény helyzetükben elő fogják mozdíthatni az ország által annyira ohajtott és szükséges kiegyenlítést. Ez az érzet tartóztatja őket most is helyükön.

Bevégezván a tárnokmester a ház által nagy érdekel hallgatott beszédét, következett a szavazás.

Arad, decz. 20.

— A „P. N.“ tegnapi számának vezércikke igazolt keserőséggel rostálja a kormány eljárását és ennek következményeit. Szomorú — ugymond — ha a kormány még mindig, vagy jobban mondva most ismét abban reménykedik, hogy az országgyűlés lehetőleg találandja a jogfolytonosság tetteles helyreállítására nélkül is tárgyalni a 67-es bizottmány munkálatát és határozni a fölött. Még szomorubb, ha ebben nemcsak reménykedik, hanem elég világosan még sejteni is engedi, hogy ellenkező esetre képtessé lenne téve a kiegyenlítésnek sikerülhetése. Az idézett lap sajtóságos véletlennek találja, hogy ugyanazon a napon, melyen a „Wiener Abendpost“ ismeretes cikke megjelent, a magyar képviselőházban oly szónoklatok tartattak, melyek a félvakanak is láthatóvá teszik, mily gyümölcsöt termelt és terem az egymást felváltó osztrák kormányoknak immár közel két évtizedre terjedő kárhozatos eljárása. Semmibe vették a törvényt, nem tekintve fejedelmi eskükre sem, mik azt biztosítják. Ezért történhetett, hogy az országgyűlésnek egy tagja, Miletics, a képviselőházban mondá, hogy Ausztrián, vagy, mint mások mondják, a magyar királyon kívül még valaki van, kivel az országgyűlésnek számolni és kiegyezkedni kell: a háromgy-királyság és Erdély, melyeknek Magyarország irányába közjogi állásuk van, továbbá a nemzetek, kik a hazában élnek. Ezért történhetett, hogy ugyancsak Miletics kérdé: a jogfolytonosságnak tetteles életbeléptetése előtt mért nem adathatnának meg a nemzetiségeknek is legalább a morális biztosítékok az iránt, hogy kívánataik teljesítenni fognak, oly biztosítékok, aminőket a kormánynak és koronának adni szándékoznak. Ezen kívánat, ugymond a nevezett lap, képtelen, mert a törvények feltétlen tekintélyével ellenkezik, de szemben maga a törvények végrehajtására hivatott hatalom által nyújtott példával igen érthető, mert annak hasonmása. A „Napló“ így folytatja egybeállításait a kormány s a külön nemzetiségi szövívők eljárása között.

Valóban, lehetetlen elfojtanunk a keserű érzést, melyet a képviselőház decz. 15-i ülése minden lóyalis magyarban támaszthatott. De teljesen helytelennek kell mondanunk, midőn a „Hon“ a nemzetiségi nyilatkozatokat legalább közvetve védeni törekszik. Mindenkiné ohajtania kell, hogy a nemzetiségi kérdés is mielőbb tisztába hozassék, de először is, a monarchia iránti viszony rendezéséhez képest ez másodrangu kérdés, másodsoroly értelemben, minő Miletics nyilatkozatából kivehető, ha csak saját lételünket nem akarjuk bizonyos veszélynek kitenni, az meg nem oldható.

Arad, december 20.

— Némely lapok önhittsége nem ismer határt. Habár politikájuk, vagy egyes nyilatkozatuk a kisdéd hű csapaton kívül sehol helyeslésre nem talál, ők mégis avval hizelegnek maguknak, hogy szavaikon az egész világ tapsol. Így cselekszik a „Wiener Abendpost“ is. Magát nem akarja ugyan kiemelni, hanem aztán dicseri a „Times“-nek általunk is ismertett cikkét, s azt mondja erről, hogy az mind a bel-, mind e külföldi sajtóban kélő méltatásra talált. Részünkről ezt nem tapasztaltuk, hanem a „W. A.“-nak érdekében áll így beszélni, mert a „Times“ cikke analog az ő cikkével. Különben, mint már multkor megjegyeztük, más külföldi lapok ismét másképp nyilatkoznak. A „Saturday Review“, egy igen tekintélyes londoni lap a magyar föliratit javaslat alkalmából következőleg ír: A magyar országgyűlés föliratit javaslatát egy bator és pompásan kidolgozott okmány, mert a kérdés alapjában fejtegeti. Oroszország, ugymond tovább, azon ellenség, melytől Ausztriának legtöbbet kell félnie, s Magyarország is annyi oka van félni tőle, mint Ausztriának. Ha Ausztria most Oroszországgal háboruba keverednék, s oly vereséget szenvedne, hogy a császári állam szétesnék, akkor a német tartományok Poroszországgal szarnyai alatt oltalmat találhatnának, de Magyarország segítség nélkül maradna. Magyarországnak nem csak Oroszországgal ellen van szüksége Ausztria segítségére, hanem azért is, hogy kellő befolyást gyakoroljon azon nevezetes kis államon, mely nem rég jött létre, s mely hatalmában tartja a Duna torkolatát. Magyarország Ausztria által az

adriai tengert is használhatja. . . Másrésztől, ugymond végén, a fölirat a mérsékelt párt győzelmé a legszélsőbb párt fölött. — E lap helyesebben fogja föl a viszonyokat, mint a „Times“. Kétségtelen, s ezt Magyarország tulnyomó többsége elismeri, hogy Ausztriának s Magyarországnak egymásra nagy szükségök van, úgy, hogy egyik a másik nélkül legalább a mostani constellatiok között alig fogna fönnállhatni. Mint mondók, Magyarországon ezt elismerik, de nem akarják annyira elismerni a Lajtantul, vagy ha tán el is ismerik, annak érvényt szerezni nem tudnak. Oroszország s annak befolyása Ausztria és Magyarország legnagyobb közös ellensége; nem egy háboru esetleg veszély maga, hanem a befolyás, melyet a muszka a szláv fajokra gyakorolni törekszik. Lényeges szükség, hogy a monarchia viszonyai úgy rendeztesenek, miszerint e befolyás lehetőleg megsemmisítessek, vagy teljesen veszélytelenné tétessék, mert különben minden egyéb lát-szólag kedvező viszonyok daczára a veszély mindig csak nagyobbodni fog s végre kikerülhetlenné válik. A legfontosabb momentum Ausztria s szinte Magyarország létkérdésében.

Arad, december 20.

© A „Wiener Abendpost“ ismeretes cikke a magyar országgyűlés felirata ellen még mindig a hírlapi vita tárgyát képezi. A Deákpart közlönye elemezvén azt, igen helyesen jegyzi meg, hogy a föliratban az ország közvéleménye nyilatkozik, s kételkedik a fölött, hogy a cikkek egészen azt mondaná; mit a kormány tenni fog. És ha föl is teszi, hogy a korona tanácsosai azok maradnak a 67-es bizottság munkálkodásának ideje alatt, a kik jelenleg, de jól tudja azt is, hogy a viszonyok hatalmával bármily erős kormány sem képes tartósan daczolni. Mit tesz a kormány, ha megtagadja Magyarország kívánatának tetteles teljesítését, s ennek következtében ismét üres kézzel mennek haza az ország képviselői? A cikkező „W. A.“ azt semmi esetre sem reméli, hogy ez által a kien-gesztelődés előmozdítatik, s hogy a mérsékeltbb nézetű pártok fognak megerősödni, vagy az eddigieknél mérsékeltbbek támadni, melyekkel majd könnyebben lehet alkudozni. Sőt ellenkezőleg ily eljárás a legnagyobb türelmet is kifárasztván, csak a szenvedélyeket fokozandja. Arról szó nem lehet, folytatja tovább, hogy a felelős miniszteri kormányzat általán jobb és Magyarországnak joga van kozzá, de a „W. A.“ azon ügyvédi fogást használja, hogy Magyarországnak nem elégzik már meg a felelős miniszteriummal, neki a 48-ki törvények teljes visszahelyezése kell. Hanem ebben nincs különbség. Mihelyt lesz felelős miniszteriumunk, az nem teheti, hogy a visszahelyezéshez hozzá ne fogjon, a mennyiben a viszonyok közt lehetséges, s a mennyiben a jövőben netáni alakulások némely részletben ezt fölöslegessé nem teszik. A cikkek így végződik: Bizalmatlanság okozá, hogy a magyar miniszterium eddig meg nem adatott, s még nagyobb bizalmatlanság, hogy ha most, a 67-es bizottság működése alatt, meg nem adatik, miután a k. leirat a miniszteri felelősséget elvben elismeré nemcsak reánk nézve, kiknek törvény által szentesített alkotmányos jogunk van hozzá, hanem a lajtantuliakra nézve is, kiknek irott joguk hozzá nincs. Így föltehető, hogy e kormány a miniszteri felelősségnek nemcsak jogosságáról, hanem czélszerűségéről is meg van győződve. Már, ha el van ismerve az, hogy a felelős miniszterium hasznos és szükséges egy parlamentben, s így a magyar parlamentben is, kétszeresen kell érezni egy ilyennek szükségét és hasznosságát egy oly első rendű fontos ügyek tárgyalásánál, minők a közös ügyek. E szerint a bizalmatlanságnak igen nagy foka kell rá, hogy a korona tanácsosainak ily meggyőződése mellett is oly nyilatkozatot sugalmaznak, minőt a „W. A.“-ban olvasánk.

Külföldi szemle.

A török uralmat környező veszélyek nem hogy apadnak, sőt még egy nagy kűlhatalom ellen elkövetett sértés miatt, ijesztő mérvben szaporodnak. Egy legujabb florenczi sürgöny ugyanis tudatja: „Olaszország az olasz lobogó megsértése miatt elégtételt fog a portától követelni; „Principe Tommaso“ olasz postagözös tudniillik a hó 8-án Candia mellett a törököktől megtámadtatott, azon hiedelemben, hogy krétai önkénytesek vadannak fedélzetén.“

De nemcsak e jelentésre szoritkoznak a porta külveszélyeit illető hírek. Mint Párisból írják, de Moustier marquis, francia külügyminiszter állása komolyan meg lenne renditve, miután a candiai s általában a keleti ügyekben követett török-barátságos politikája még eddig mi sikert sem bír felmutatni; sőt a keletről érkező hírek egyre aggasztóbbak. Most már a rhodusi keresztfények is megtagadják az adó fizetését. Törökország szárazföldi görög tartományában is veszélyesen terjed a mozgalom. Agreppa tartomány népessége tömegestől fölkel s egy temérdek aláírással borított kérvényt küldtek a görög királyhoz, melyben gyámolítását kérik; egyúttal a larissai basa értesítettet, hogy a tartomány lakói a portához viszonyt megszüntetnek tekintik. A francia kormány tudni látszik, hogy György görög király előbb-utóbb nyíltan a

fölkelők mellé áll, s hogy e lépésre öt Oroszország egyetértésben Poroszországgal, szokatlanul sarkalja. Azért Párisban a helyzetet igen komolyan tekintik. A hadügyminiszteriumban nagy tevékenység uralkodik. Meziérez határvarban, mely 1814-ben legelső került a szövetségesek kezébe, négy új sáncz emeltek, s mint bizonyost állítják, hogy az ország minden keleti váraiba magasabb rangú mérnökök küldettek, hogy az ottani erődítési művek állapotát tanulmányozzák. A parancs, hogy e várak lefényképeztesenek, a hadügyminisztertől már megjelent.

A lengyel tartományok oroszítása óriási léptekkel halad elő. Minden tudósítások Volhynia és Podoliából a katolikusok és papjaik legkikeresettebb üldözöttségéről szólnak. A katolikusok akarják egyuttal a lengyelt is megölni. Volhyniában ez év folytában hihetetlen nagy számú templomok zártak be. Miedzyrzeben a sz. ferenczi eröszakkal üzettek ki kolostoruk és templomukból, Chodorkowban is bezárattott egyetlen templomuk, Berdyczowban a karmelitáknak csak a templom, az is egyetlen lelkész felügyelete alatt hagyatott meg, de a kolostort a muszkák a maguk számára vették el. Zytomierz városkában az irgalmas nének zárdájukból kidobattak és az országból száműzettek. Krupeczban is bezárattak a templomok, s prépostnak még azt sem engedték meg, hogy házi kápolnájában azon kevés hiveiért, kik még katolikusok maradtak, vallásos szertartásait végezhesse. A prépost ennek folytán megszüntette egyházi működését s ezt püspökének feljelentette. A „Gaz. Nar.“-nak írják a határról, hogy Kumienzenbe az ottani kolostor és hozzátartozó templom bezárattása alkalmával, a muszka kancsuka uralma alatt szokatlan demonstratióra került a dolog. Nagy ügygyelbajjal szerezte meg a prépost az engedélyt, hogy a szentségtartót a templomból kivihesse, s midőn a szent tárggyal a templom küszöbén megjelent, a város hölgyei nagy csoportokban gyűltek köréje, a csoportok egyre nagyobbak lőnek, úgy hogy a muszka katonák, kik e közben a templomba hatoltak s az oltárokat kirabolni kezdték, a szent képeket leszakították, legalább is 5000 nőtől voltak bekerítve. Csak kevés hiányzott, s a katonák az imádkozó és siró asszonyok közé lőttek volna. A csár nem sokára hirdetheti fogja a egész világnak, hogy lengyel tartományaiban nem léteznek többé katolikusok.

Francia és Oroszország közt a Jeruzsálemben lévő szent sir-egyház kupolájának kiépítésére vonatkozólag szerződés kötött. Francia- és Oroszország követei a nevezett egyház körében levő lakások lerombolását követelik.

Fleury tbk 18-án tért vissza Florenczből Párisba. — Montebello tbk is elutazott már Rómából.

N a g y v á r a d, december 17.

Tisztelt Szerkesztő ur! Becses lapjának 213-dik számában a nyílt tér rovatban Abend András ur Kevermesen december 7-ről keltezett közleményében azzal vádolja az aradi pósta hivatal, hogy nem kellő bánás módon kívül még azon tapasztalást is tette, hogy az árszabály szerű 43 kr. szállítási illetmény helyett 75 krnyi portó rovatot reá, egy 10 font 20 lat súlyu csomagért, melyet onnan Kevermesre küldött.

Miután Abend András ur jónak látta ezen csekély és csupán tévedésen alapuló hibát a nyilvánosság elébe hozni, felhiva érzi magát a póstaigazgatóság ama nyilatkozatra, miszerint a tett nyomozás szerint az említett csomagot az illető tisztviselő tévedésből a 2-dik fokú szabzat (Taxe) után díjazta, és így fontjától 2 kr. helyett 4 kr

számított, így lőn, hozzávetve a 60 ft érték után járó 2 kr díj, és a 15 krnyi alapportot 45 krból 75 kr. mely utóbbi összeg a hivatali számadásban kellőleg bevezetve, kétségtelenül azt biznyítja, hogy az egyszerű kezelési hibának tekinthető, egyébiránt oly esetnek tűnik fel, mely nyilvános gyanúsításra okot nem szolgáltat, és azonnal elintéztetett volna, ha Abend András ur ez iránt egyszerűen az aradi pósta hivatal főnökhöz fordult volna.

Miután ez nem történt, arra szállítatik fel, sziveskedjék az illetéktelenül fizetett 30 krnyi többletről szóló nyugtáját az aradi pósta hivatalhoz avagy ide beküldeni, mire az árszabály ellenesen fizetett többlet az aradi vagy a kevermesi hivatal utján, neki vissza fog téríteni.

A mi sérelmének a rozszabb bánás módra vonatkozó részét illeti, arra nézve követve Abend András urat e tekintetben is az általa választott nyilvánosság terére, egyelőre csak azon felszólítás intéztetik hozzá, miszerint ezen vádrésznek miben létét körülményesen előadni szivesjék, hogy vagy felvilágosítással vagy a körülményhez képest illő elégtétellel szolgálhasson ezen pósta igazgatóság.

Tisztelettel kérem a tisztelt szerkesztőséget ezen válasznak becses lapjának egyik közelebbi számában tért engedni. Gervay.

Irodalmi mozgalmak.

= Egy nemzet irodalmi élénkségének leghivebb mutatói az időszi hirlapok. Ha e szerint pillantást vetünk időszi sajtónkra, be kell vallanunk, miszerint nálunk még kevésbé sem pártoltatik annyira az irodalom, mint más művelt országokban, be kell vallanunk, hogy nálunk az olvasási s öntanulási vágy még nem oly nagy, mint ezt a haladó kor igényei követelnék. Komolyabb irányu legjeles művek alig néhány száz példányban szoktak elkelni. A könyv rendesen az utósó czikk, melynek beszerzésére magukat a legtöbb elhatározzák. Inkább, ha a könyv netán kíváncsiságukat csiklandozza, kölcsön kéri azt mástól s így 10 kézben is forog ugyanazon egy könyv. E részben hasztalan ok fölhozni a pénztelenséget, mert tapasztaljuk, hogy sok haszontalanságra mégis kikerül a költség, aztán az irodalom pártolása a legfőbb nemzeti érdekek közé tartozik.

Ha a vége felé hajló év hirlapirodalmát számba vesszük, a következő adatokat nyerjük: Politikai napilap van 7, 6 a fővárosban, egy a vidéken. Politikai hetilap 7, 3 a fővárosban, 4 a vidéken; vegyes tartalmu lap 7; egyházi és iskolai lap 5, szépirodalmi s divatlap 7; humoristikus lap 3; szaklap 17; vidéki, nem politikai tartalmu lap 16, de ezek közt némelyek (pl. kassaperjesi értesítő, miskolci tudakozó intézeti értesítő stb.) a szó szoros értelmében ujságoknak nem tekinthetők. Ezekkel együtt van tehát most 69 magyar lap, 24 a fővárosban, többi a vidéken. Ezekhez számítható még a 4 folyóirat. E lapokból az eddigi tudomás szerint egy politikai napilap (a „Magyar Világ“) ez év végén meg fog szünni, de, ha bár nem napi, hanem több heti lap fog újra keletkezni. Alkalmilag ezeket meg fogjuk ismertetni.

Utolsó posta.

Zágráb, decz. 19. A mai országgyűlési ülésben a felirat en bloc elfogadtatott. Az uniópárt a szavazásnál ülve maradt. A feliratnak legfelsőbb helyeni átnyújtására egy 12 tagból álló küldöttség választatott; vezetője Suhaj or-

szággy. elnök leend. Legközelebbi ülés deczember 28-án. Herovics, az uniópárt tagja beszélni akart, de az elnök megvonta tőle a szólhatási jogot.

Bécs, decz. 19. A „N. Fr. Pr.“-nek jelentik Veracruzól: Miksa császár el lenne határozva egy nemzeti congressust egybehívni s szavazás utján eldöntetni, vajjon császárság vagy köztársaság. Utóbbi esetben jogait egy választott elnök kezébe akarja letenni, s aztán az „Elizabeth“ nevű gőzösön Madeirába menni, de egyelőre Siciliában letelepedni. A császár papirjai, nevezetesen a Napoleon császárral levelezések már rég biztonságban vannak, s legközelebb közzétetni fognak.

Vegyes tudósítások.

* Zágrábról jelentik: Miután az országgyűlés decz. 18-ki esti ülésében a felirati tanácskozmány alapját képező bizottmányi jelentés a regnicolaris küldöttség munkálata fölött elfogadtatott, a Magyarországi szövetséget pártoló uniópárt kijelentette: hogy sem a további vitákban, sem a szavazásban nem akar többé résztvenni, miután a ház nézeteivel ellentétes elveknek hódol.

* Az ág. hitv. protestáns egyház közgyűlése mult héten tartatott meg Pesten. A határozatok közül, mint legfontosabbat kiemeljük azt, hogy a közgyűlés elhatározta, miszerint Ó F e l s é g e z feliratot intéz, melyben az ismert pápens teljes megszüntetését kérvényezi. A feliratban továbbá megemlítettek azon sérelmek, hogy a tanítók seminariáinak növendékei nem mentesek a katonakötelezettségtől, hogy az iskolai jelentéseket be kell küldeni a bécsi közoktatási tanácshoz, tehát Magyarországon kívül létező nem magyar hatósághoz, s hogy végül a prot. egyházi hatóságok nem élvezik a teljes postadíj mentességet.

Az „Alföld“ magán távsürgönye.

Bécs, december 20. Beust külügyminiszter s Majláth udvari kancellár Pestre utaztak.

A florenczi udvarnál levő ausztriai követ jelenti: Az olasz kormány Olaszország összes vámhivatalainak megparancsolta, hogy újévtől kezdve az ausztriai kereskedést a legnagyobb kedvezményekben részesített nemzeteivel egyenlővé tegye.

Nemzeti színház Aradon.

Ma pénteken, december 21-én adatik: „Egy szégyenleány története.“ Uj szimű 4 felvonásban. Irta Sand György.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. december 20. án.

5% Metalliques	57.90	Hitelintézet	153.10
Nemzeti kölcsön	67.—	Váltó Londonra	132.—
1860. évi kölcsön	81.25	Ezüst	131.35
Bankrészvény	714.—	Arany	6.26

Felölös szerkesztő: Környei János.

HIRDETÉSEK.

931-5.11

Karácsoni és ujévi ajándékokat
 dus választékban, mindennemű
NORIMBERGI, DISZMÚ, PORCELLÁN
 és illatszerekben
 meglepőleg olcsó áron ajánl
Roth Samuel,
 főtér 30. szám.
 Vidéki rendelmények posta utánvétellel a legpontosabban legméréskeltebb áron eszközöltetnek.

936-3.3

Árverési hirdetés.

A Nagylak járási szolgabíróság részéről tekintes Csanádmegye arvaszékének 710/1866. számú végzése folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint néhai Stefanovits Miklós volt m.-csanádi jegyző hagyatékát képező s a m.-csanádi 123. sz. tjkönyvben egyedül nevére jegyzett 1000 ftra becsült 184-ik sor sz. zsellér ház, 6 ftra becsült 64% h. r. számú 150 négyszeg ölnyi kenderföld, 20 ftra becsült 913-915. h. r. számú 850. négyszeg ölnyi kenderföld, és 6 ftra becsült 2614/4 h. r. számú 150 négyszeg ölnyi káposztás föld, jövő 1867-ki januárhó 14-én és szükség esetében jövő februárhó 18-án, — ugy nem különben a nagylaki 1436-ik sz. tjkönyvben szinte öröknyugó nevére keblezett 6000 ftra becsült 10/4-ed külső telek, a területen épített tanyai épületekkel együtt jövő 1867-ki januárhó 17-ik. és szükség esetén jövő februárhó 21-ik napjain, a m.-csanádi fekvőségekre nézve a helyi község, a nagylakira nézve pedig a nagylaki városházánál mindenkor reggeli 9 óraker tartandó nyilvános árverésen, mindenesetre becsáron vagy azon fölül, a legtöbbet ígérőknek el fog adatni.

Mire a venni szán dékózók azzal hivatalnak meg, hogy az árverés föltételeit az eljáró szolgabíróság hivatali helyiségén előre is megudhatják.

Nagylakon december 15-én 1866.

Urbancez Imre,
 szolgabíró.

923-2*

A legnagyobb választéku Ditmár-féle
petroleum-lámpák,
 valamint az ezekhez tartozó
hengerek, golyók, fedők
 és belek,
 nemkülönben
 finom, nem gyulékony
PETROLEUM
 (fontja 24-26 kr.)
 állandó raktára létezik
WEILER SÁNDOR
 vaskereskedésében
ARADON.

938-2.3

Figyelemre méltó.
Hordárintézeti jelentés.

Alólirt intézet teljes tisztelettel értesíti a t. cz. közönséget, hogy e hó 20-tól kezdve megbízások fogadtatnak el a hordár-legénység utján, vegyszéleg clemzett

Ásványforrás vizü kádfürdőkre

Traytler L. A. gőzmalában, s említett viz káddal vagy a nélkül házhoz szállítatik

ÁRAK:

1 furdő kád nélkül	1 frt — kr.
1 „ káddal	1 „ 20 „
1 bérlet 10 furdőre kád nélkül	8 „ — „
1 „ 5 „ „ „	4 „ — „
1 „ 10 „ káddal	10 „ — „
1 „ 5 „ „ „	5 „ — „

Amidőn a t. cz. közönség e furdők minél gyakrabbi használatára főlhivatik, egyuttal értesiteni bátorodom, hogy ugy egyes, mint bérleti jegyek az intézet irodájában (urintca, takarékpénztár-épület) kaphatók, hol egyuttal a furdőkre megrendelések is eszközölthetnek. Nemkülönben bátorodom a t. cz. közönség figyelmét ismételve főlhívni, hogy irodámban levelek is elfogadtatnak fél 10-ig, a vasuthoz elszállítás végett.

Az első hordár-intézet Aradon
Wollner Ignác.

7127/1866. 940-1.3

Árverési hirdetés.

Petrár Jánosnak Dresein Györgye ellen 50 ftr tőke és járulékaí végett lefolytatott végrehajtási ügyben a Mikaláknak fekvő 280. számú ház beltelekkel, és 1/4 föld, melyből a belsőség végrehajtást szenvedett Dresein Györgyöt és közös tulajdonos Dresein Ávált — illetőleg ez utóbbnak örököseit — egyenlő hanyadrészben, az 1/4 külsőség pedig Dresein Györgyöt, mint egyedül birtokost tulajdonjogilag illeti, az első 150 ft, az utóbbi pedig 400 fnyi becsár kikáltása mellett ezen megyei törvényes telekkönyvi irodájában 1866. évi deczember 28-án reggeli 9 óraker tartandó 2-dik árverésen becsáron alul is el fog adatni.

Az aradmegyei törvényeseknek 1866. évi október 11-dikén tartott telekkönyvi ülésből.

260/1866. 932-3.3

Árverési hirdetés.

Zajak Antal részére Szász György ellen 367 frt 50 kr. tőke és járulékaí iránt Aradmegye t. törvényeseknek 4724. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint radnai 373. sz. tjkben jegyzett 320. sz. épületek, mert a telek a ménési kincstár tulajdonosa, Radna községhezánál 100 ftr becsérték kikáltásával 1867. évi január hó 22-én becsáron vagy azon felül, és másodszíleg februárhó 16-án d. e. 10 óraker becsáron alól is nyilvános árverés utján el fog adatni, a mikorra a venni szándékozók meghivatnak. Az árverési feltételek alólirtól megtekinthetők.

Radna, deczember 4. 1866.

Ladányi Lajos,
 végrehajtó bíró.